

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/77/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322010085
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5322010085.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovvej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. októbra 2023 prejednal sťažnosť prokurátora podanú proti uzneseniu Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/24/2022 z 25. apríla 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/24/2022 zo dňa 25.4.2023.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. per analogiam súd trestnú vec obžalovaného C. I., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., T. XXX, okres W., vedenú na Okresnom súde Čadca, pod sp.zn. 2T/24/2022, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase dňa 09.04.2020, v katastrálnom území obce A., okres Čadca, z pozemku na parcele KN-E číslo 10703, lesného porastu JPRL 687 1, neoprávnene vyťažil 16 ks stromov smreka obyčajného (lat. Picea abies) s priemerom pňov cca od 32 cm do 70 cm a celkovým objemom drevnej hmoty 19,37 m³, vyťažené kmene uvedených stromov skrátil, zhromaždil na jednom mieste a v objeme 6 m³ z miesta nepovolenej ťažby odviezol, čím subjektu Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36 038 351, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica spôsobil škodu spolu v sume 828,46 €

postupuje

Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy Čadca, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Čadca uznesením, sp. zn. 2T/24/2022 zo dňa 25.4.2023 podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného C. I., nar. XX.XX.XXXX v W., vedenú na Okresnom súde Čadca, pod sp.zn. 2T 24/2022, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„v presne nezistenom čase dňa 09.04.2020, v katastrálnom území obce A., okres Čadca, z pozemku na parcele KN-E číslo 10703, lesného porastu JPRL 687 1, neoprávnene vyťažil 16 ks stromov smreka obyčajného (lat. Picea abies) s priemerom pňov cca od 32 cm do 70 cm a celkovým objemom drevnej hmoty 19,37 m³, vyťažené kmene uvedených stromov skrátil, zhromaždil na jednom mieste a v objeme 6 m³ z miesta nepovolenej ťažby odviezol, čím subjektu Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36 038 351, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica spôsobil škodu spolu v sume 828,46 €“,

postúpila Okresnému úradu Čadca, odbor starostlivosti o životné prostredie.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok sa stal, avšak z dôvodu absencie znakov skutkovej podstaty trestného činu, tento skutok nie je trestným činom, ale mohlo by sa jednať o priestupok. Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd ustálil, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybnosti preukázané, že obžalovaný C. I. si prisvojil 6 m³ drevnej hmoty. Nebola preukázaná subjektívna stránka, že obžalovaný tak konal v snahe prisvojiť si cudziu vec. Nebolo preukázané, kde sa nachádzalo drevo, ktoré mal obžalovaný ukradnúť, pretože sa síce nachádzalo nejaké drevo v záhrade chaty, nebolo však bez pochybnosti preukázané, že je to drevo z predmetnej ťažby. Podľa súdu prvého stupňa nebolo pochybností, že táto ťažba bola vykonaná bez príslušného povolenia, a teda môže napĺňať skutkovú podstatu priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny podľa § 92 zákona č. 543/2002 Z.z.). Preto postupom podľa ust. § 280 ods. 2 Tr. por. z dôvodu podľa § 214 ods. 1 písm. b) Tr. por. vec obžalovaného C. I. postúpil Okresnému súdu Čadca, odboru starostlivosti o životné prostredie, lebo nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mohol byť vyhodnotený ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor ihneď po vyhlásení uznesenia na hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného, ktorú zdôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Žilina, pracovisko Čadca dňa 22.06.2023, a to nasledovne:

„Dňa 03.03.2022 bola okresnému súdu podaná obžaloba na obvineného C. I., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., T. XXX, okres W., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase dňa 09.04.2020, v katastrálnom území obce A., okres Čadca, z pozemku na parcele KN-E číslo 10703, lesného porastu JPRL 687 1, neoprávnene vyťažil 16 ks stromov smreka obyčajného (lat. Picea abies) s priemerom pňov cca od 32 cm do 70 cm a celkovým objemom drevnej hmoty 19,37 m³, vyťažené kmene uvedených stromov skrátil, zhromaždil na jednom mieste a v objeme 6 m³ z miesta nepovolenej ťažby odviezol, čím subjektu Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36 038 351, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica spôsobil škodu spolu v sume 828,46 €.

Následne, na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2023 okresný súd rozhodol tak, že uznesením zo dňa 25.04.2023, pod sp. zn. 2T 24/2022, vec obžalovaného C. I. postúpil Okresnému úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie Čadca. Predmetné uznesenie o postúpení veci napadol prokurátor podaním sťažnosti, ktorú zahlásil priamo do zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 25.04.2023. V súvislosti s postúpením danej trestnej veci prokurátor poukazuje na znenie ustanovenia podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku, podľa ktorého súd postúpi vec inému orgánu aj vtedy, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, pričom záver súdu o tom, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale priestupkom, by mal vychádzať z vykonaného dokazovania. So záverom súdu, že v danej veci sa nejedná o trestný čin, ale mohlo by ísť o priestupok na úseku ochrany prírody a krajiny, ako i s jeho rozhodnutím sa však nemožno stotožniť, nakoľko daný záver nevychádza z preukázaného skutkového stavu, a predmetné rozhodnutie je nejasné, neurčité a teda nepreskúmateľné, pričom v konečnom dôsledku ide zo strany súdu aj o nesprávne právne posúdenie danej trestnej veci, v dôsledku čoho v súhrne je spomínané rozhodnutie súdu o postúpení veci nutné označiť ako nezákonné.

Prokurátor je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný v presne nezistenom čase dňa 09.04.2020, v katastrálnom území obce A., okres Čadca, z pozemku na parcele KN-E číslo 10703, lesného porastu JPRL 687 1, bez akéhokoľvek vlastníckeho práva, či predchádzajúceho súhlasu a vyznačenia ťažby odborným lesným hospodárom, teda neoprávnene vyťažil 16 ks stromov smreka obyčajného (lat. Picea abies) s priemerom pňov cca od 32 cm do 70 cm a celkovým objemom drevnej hmoty 19,37 m³, vyťažené kmene uvedených stromov skrátil, a z miesta ťažby zhromaždil na jednom mieste, čím subjektu Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36 038 351, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica spôsobil škodu spolu v sume 828,46 €. Opísané konanie je potrebné právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno e) Trestného zákona, nakoľko už samotné zrezanie uvedených stromov na lesnom pozemku, spolu v hodnote 828,46 €, možno považovať za prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa, a to bez ohľadu na ďalší osud takto získanej drevnej hmoty. V nadväznosti na uvedené možno tiež uviesť, že pokiaľ ide o naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu krádeže, súd nevzal v úvahu, teda neprihliadal na niektoré okolnosti, osobitne samotné pomery na mieste ťažby, ktoré najlepšie dokumentuje zápisnica o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou a fotodokumentácia

udalosti týkajúcej sa stromov vyvrátených smerom k rekreačnej chate. Tieto preukazujú situáciu na mieste činu vo vzťahu k lesnému porastu na jednej strane dňa 26.02.2020 a na druhej strane po spáchaní činu dňa 09.04.2020. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný dal vyťažiť stromy nie len v smere od prístupovej cesty k rekreačnej chate, ale tiež stromy nachádzajúce sa z uvedeného pohľadu za rekreačnou chatou, teda aj ďalej za miestom, kde sa mali nachádzať stromy vyvrátené na rekreačnú chatu. Tieto vyťažené stromy, vzhľadom na ich vzdialenosť od oplotenia (napr. 16,5 m) a lokalizáciu z pohľadu od prístupovej cesty (aj za rohom oplotenia rekreačnej chaty, teda úplne mimo miesta, kde sa mali nachádzať kmeňe stromov vyvrátených na rekreačnú chatu alebo priestoru manipulácie s kmeňmi týchto vyvrátených stromov), najlepšie demonštrujú úmysel obžalovaného, ktorý bez akéhokoľvek súhlasu, či už vlastníka alebo iného subjektu oprávneného pre vydanie súhlasu na ťažbu, v čase kedy tieto stromy, vzhľadom na značný časový odstup od predchádzajúcej škodovej udalosti spojenej s vyvrátením dvoch stromov, bezpochyby nepredstavovali bezprostrednú hrozbu pre život, zdravie, či majetok, dal pokyn na ich vyrúbanie. Preukázanie subjektívnej stránky, teda úmyslu si prisvojiť cudziu vec možno tiež vzhľadom na okolnosti, že tieto stromy na mieste ťažby boli aj spracované, teda odpílené konáre, kmene skrátené na určité dĺžky, naložené na vývoznú súpravu a odvezené z miesta, kde boli zrezané.

Za daných okolností tak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec, teda fakticky disponoval so stromami ako s cudzou vecou bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka, resp. iného oprávneného subjektu, tieto dal zrezať, čím zároveň vylúčil možnosť oprávneného vlastníka s nimi disponovať, pričom nie je rozhodujúci spôsob, akým následne s vyťaženou drevnou hmotou nakladal. Predmetný trestný čin krádeže je dokonaný už samotným prisvojením si cudzej veci, ktoré predpokladá objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu krádeže. Tiež nie je rozhodujúce, či dôjde k zmocneniu sa veci priamo, svojim fyzickým pohybom alebo prostredníctvom inej osoby, ktorú na uvedené zneužije, tak ako tomu bolo v danom prípade.

Obžalovaný, ktorý nie je ani vlastníkom predmetnej rekreačnej chaty, na ktorú boli podľa škodovej udalosti oznámenej dňa 26.02.2020 vyvrátené dva stromy, dal v danej lokalite vyrezať aj ďalšie stromy a to bezpochyby aj tie, ktoré ani len v teoretickej rovine nemohli brániť, či prekážať v odstránení stromov pôvodne vyvrátených na rekreačnú chatu.

V súvislosti s rozhodnutím súdu, ktorým trestnú vec obžalovaného C. I. postúpil Okresnému úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie Čadca, možno tiež uviesť, že okresný súd postúpil vec uvedenému subjektu, pričom z výroku napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, na aký účel, teda z akého dôvodu danému subjektu vec postupuje. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia možno len zistiť, že ide o bližšie nešpecifikovaný priestupok podľa § 92 zákona číslo 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov. Takúto nejasnú, neurčitú formuláciu výrokovej časti rozhodnutia možno označiť ako nedostatočnú, nakoľko súd nešpecifikoval, na čo postupuje vec uvedenému subjektu, teda na aký účel a čoho konkrétne sa mal obžalovaný svojim konaním dopustiť, aké konkrétne ustanovenie a akého zákona mal svojim konaním porušiť, pričom uvedené nevyplýva ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Tiež je nevyhnutné zvlášť uviesť, že v danom prípade došlo k nelegálnemu výrubu stromov rastúcich na lesnom pozemku, k čomu možno dospieť už len na základe toho, že išlo o pozemok, na ktorom bol situovaný lesný porast JPRL 687 1, čo potvrdzuje aj porastová mapa. V takom prípade, pokiaľ ide o výrub stromov na lesných pozemkoch v prvom stupni ochrany, čo zase potvrdzuje správa Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky Správy Chránenej krajinskej oblasti Kysuce, výrub v zásade nepodlieha schvaľovaciemu oprávneniu orgánu ochrany prírody, ani oznamovacej povinnosti podľa § 47 zákona o ochrane prírody a krajiny. Tento zákon definuje na svoje účely výlučne drevinu rastúcu mimo lesa, vid' § 2 odsek 2 písmeno m) a v zásade neupravuje ochranu stromov rastúcich na lesných pozemkoch. Podmienky ťažby stromov rastúcich na lesných pozemkoch, teda pravidiel ich legálneho výrubu, upravuje § 22 a nasl. zákona číslo 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov, ktorý v tejto súvislosti upravuje aj znenie skutkových podstát priestupkov a špecifikuje správny orgán príslušný na ich objasňovanie, či prejednávanie.

V danom prípade tak predmetná vec neoprávneného výrubu stromov na lesnom pozemku, na ktorom sa uplatňuje prvý stupeň ochrany podľa osobitného zákona, nemohla a nemala byť posudzovaná ako podozrenie z priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny.

Vzhľadom k už spomínaným okolnostiam prokurátor zastáva názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, naplnia všetky znaky trestného činu a to tak po formálnej, ako aj materiálnej stránke, pričom bolo tiež dostatočne preukázané, že sa ho dopustil práve obžalovaný. S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhuje, aby Krajský súd Žilina podľa § 194 odsek 1 písmeno

b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a prikázal Okresnému súdu Žilina, aby vo veci konal a rozhodol“.

Obžalovaný sa k dôvodom sťažnosti prokurátora vyjadril písomným podaním doručeným Okresnému súdu Žilina, prostredníctvom jeho obhajcu, dňa 24.07.2023, a to nasledovne:

Napriek odôvodneniu uznesenia súdu prvého stupňa prokurátor v obsahu sťažnosti uvádza, že považuje naplnenie materiálnych znakov za dostatočne preukázané, čo opiera o dôkazy, ktoré však túto skutočnosť nepotvrdzujú (obhliadka miesta činu, fotodokumentácia). Samotná skutočnosť, že obžalovaný dal pokyn na odstránenie stromov, ktoré padli na stavbu v jeho užívaní a vyťaženie stromov, ktoré znemožňovali priblíženie ťažobnej techniky pre odstránenie padnutých stromov na stavbu, nepreukazuje, že by obžalovaný si aj prisvojil predmetné stromy, ale naopak bolo preukázané, že konal tak v nevyhnutnom rozsahu a s odbornou starostlivosťou osoby, ktorú si na túto činnosť objednal. Bolo preukázané, že osoba vykonávajúca odstránenie padlých stromov zo stavby, ako aj ťažbu stromov za účelom priblíženia techniky, vyťažené stromy uložila na skládke, označila farbou v snahe znemožniť neoprávnené nakladanie s drevnou hmotou inou osobou. Bolo naopak preukázané, že podstatnú časť drevnej hmoty zo skládky odviezla spoločnosť Rezostav, s.r.o., ktorá tak konala na pokyn správcu lesa (Lesy SR) a vo zvyšnej časti (odrezky, menej kvalitné palivové drevo) odviezol svedok N.. Z uvedeného porovnania dôkazov súd nemohol prijať v žiadnom prípade záver, ktorý tvrdí prokurátor, a to, že nastalo prisvojenie drevnej hmoty zo strany obžalovaného. Takéto vyhodnotenie dôkazov zo strany prokurátora je svojvoľné, bez opory v ktoromkoľvek z dôkazov, ktoré vykonal súd a OČTK. Je bez právneho významu polemika prokurátora uvedená v sťažnosti, ktorou prokurátor tvrdí, že predmetná vec neoprávneného výrubu na lesnom pozemku, na ktorom sa mal uplatňovať prvý stupeň ochrany podľa osobitného zákona, nemohla a nemala byť posudzovaná ako podozrenie z priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny. Je na strane obžaloby, aby si naplnila procesnú povinnosť podania obžaloby v zákonom rozsahu a zo zákonných dôvodov v súlade s ust. § 235 Tr. por., ktorou je súd viazaný, pričom súd berie do úvahy závery navrhnutých a vykonaných dôkazov. Tvrdenie obžaloby o tom, že by sa v prejednávanej veci malo jednať o uplatnenie prvého stupňa ochrany podľa osobitného zákona obžaloba súdu ani len neprezentovala a už vôbec nie je možné tvrdiť, že by v tomto smere boli vykonané akékoľvek dôkazy. K uvedenému je dôvodné vziať do úvahy, že nebolo preukázané, že by obžalovaný nechal vyťažiť väčší rozsah stromov, ako bolo nevyhnutné na bezpečné odstránenie popadaných stromov, čo vyvracia aj trestnoprávnu zodpovednosť za výrub, ktorý sa mal podľa prokurátora vykonať v prvom stupni ochrany, pretože správca lesa dlhodobo zanedbával starostlivosť o les, po padnutí stromov na stavbu napriek vedomiu o tejto udalosti nevykonal žiadnu aktivitu na odstránenie padlých stromov zo stavby, a preto z dôvodu zabránenia ďalšieho vzniku škody (zatekanie do stavby) musel konať obžalovaný sám ako jej užívateľ. Na základe uvedených skutočností považujú sťažnosť prokurátora za nedôvodnú, a preto navrhujú, aby v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol jeho sťažnosť.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytykané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť prokurátora bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, a je čiastočne dôvodná.

Krajský súd stručne pripomína, že v tomto prípade bola na obžalovaného C. I. podaná obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. e) Tr. zák., teda že si prisvojil cudziu vec s tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a takou vecou je drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe. Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré okresný súd podrobne popísal v odôvodnení napadnutého uznesenia, následne okresný súd správne ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia. Pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní okresný súd postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., ktoré zákonné ustanovenie upravuje spôsob hodnotenia dôkazov, vykonaných v trestnom konaní, teda vykonané dôkazy hodnotil nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne. Okresný súd potom dospel k správneému záveru o absencii zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu, keďže nebolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný C. I. si prisvojil 6 m³ drevnej hmoty, teda nebola preukázaná subjektívna stránka, že obžalovaný tak konal v snahe prisvojiť si cudziu vec. Zároveň však súd prvého stupňa konštatoval, že niet pochybností, že táto ťažba bola vykonaná bez príslušného povolenia a jeho konanie môže napĺňať skutkovú podstatu priestupku. Krajský súd sa pritom plne stotožňuje s úvahami okresného súdu, v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov, ktoré sú

obsiahnuté v odôvodnení napadnutého uznesenia a viedli okresný súd k záveru o pochybnostiach o spáchaní skutku obžalovaným C. I. a rovnako v podrobnostiach na tieto odkazuje. V kontexte všetkých vykonaných dôkazov, aj pre krajský súd pretrvávajú pochybnosti o tom, že obžalovaný mal svojim konaním naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu krádeže daného množstva dreva. Aj keď krajský súd si je vedomý toho, že obžalovaný skutočne zabezpečil vyťaženie dreva, ktoré poškodilo nehnuteľnosť, ktorú užíval. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že iným spôsobom sa nedalo odstrániť drevo, ktoré počas kalamity padlo na strešnú časť nehnuteľnosti a výrazným spôsobom ju poškodilo. Nemožno však opomenúť, že z vykonaných dôkazov v podstate nemožno ustáliť jednoznačne a bez pochybností priebeh skutkového deja, teda kto odcudzil vyťažené drevo zo skládky a v akom množstve. Okresný súd potom správnym a zákonným vyhodnotením dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospel k správne záveru, že žalovaný skutok nenaplnia zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. e) Tr. zák.

Za tohto stavu potom okresný súd správne uzatvoril po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, že žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok, a preto postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného C. I. postúpil Okresnému úradu Čadca. Okresný súd však pochybil, keď neuviedol, za akým účelom postúpil vec Okresnému úradu Čadca, odboru starostlivosti o životné prostredie, tak ako na správne poukázal prokurátor v podanej sťažnosti. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že môže ísť o bližšie nešpecifikovaný priestupok podľa § 92 zákona č. 543/2002 o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, ide o nejasnú a neurčitú formuláciu, ktorá v tejto časti nekorešponduje so skutkovými zisteniami. V tomto smere je dôvodná sťažnostná námietka prokurátora, že v danom prípade došlo k nelegálnemu výrubu stromov rastúcich na lesnom pozemku, čo vyplýva aj z porastovej mapy. V takom prípade, pokiaľ ide o výrub stromov na lesných pozemkoch v prvom stupni ochrany, čo potvrdzuje Správa štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správa chránenej krajinej oblasti Kysuce, výrub v zásade nepodlieha schvaľovaciemu oprávneniu orgánu ochrany prírody, ani oznamovacej povinnosti podľa § 47 zákona o ochrane prírody a krajiny. Tento zákon definuje na svoje účely výlučne drevinu rastúcu mimo lesa /§ 2 ods. 2 písm. m)/ a v zásade neupravuje ochranu stromov rastúcich na lesných pozemkoch. Podmienky ťažby stromov rastúcich na lesných pozemkoch, teda pravidiel ich legálneho výrubu upravuje § 22 a nasl. zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov, ktorý v tejto súvislosti upravuje aj znenie skutkových podstát priestupkov a špecifikuje správny orgán príslušný na ich objasňovanie, či prejednávanie. V danom prípade tak predmetná vec neoprávneného výrubu stromov na lesnom pozemku, na ktorom sa uplatňuje prvý stupeň ochrany podľa osobitného zákona, nemohla a nemala byť posudzovaná ako podozrenie z priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny, ale podľa názoru krajského súdu, príslušným na konanie je Okresný úrad, Odbor všeobecnej vnútornej správy Čadca.

Vyššie uvedené formálne pochybenie okresného súdu potom napravil v sťažnostnom konaní krajský súd, keď postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 280 ods. 2 Tr. por. per analogiam trestnú vec obžalovaného C. I. postúpil Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy Čadca, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.